

ind i denne Debat. Det ærede Medlem har en vis Tilbøjelighed til at tale om Kongen i de offentlige Debatter, der føres her. Jeg tror, det er heldigst, at vi respekterer vor forfatningsmæssige Tilstand, og det er den, at Kongen er ansvarsfri; vil det ærede Medlem kritisere Regeringsforanstaltninger, saa har han at holde sig de ansvarlige Ministre. Det er os, der bærer Ansvaret for Regeringens Førelse, og i dette Tilfælde, hvor det gælder militære Forhold, maa det ærede Medlem henvende sig til mig. Kongen er jo en konstitutionel Konge, og det er Ministrene, der bærer Ansvaret, ogsaa for Kongens Udtalelser i Trontalen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om at lægge Rekrutter ned i de sønderjydske Landsdele vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, at dette er ogsaa af en anden Grund end den, jeg har anført, ugørligt, idet Hærlovens § 10 indeholder en Bestemmelse om, hvor mange Rekrutter der skal indkaldes hvert Aar til hver enkelt Militærafdeling; denne Bestemmelse er sket Fyldest derved, at man allerede i Foraaret, før jeg overtog Forsvarsministeriet, har indkaldt den store Styrke, der skal indkaldes til Sommerholdet, og der er nu kun tilbage den mindre Styrke, som indkaldes til Vinterholdet. Denne er nylig indkaldt, og det er det allertarveligste med Hensyn til Tallet, man kan nøjes med i de forskellige Garnisonsbyer. Selv om man vilde, er det altsaa saa godt som umuligt at sende Rekrutter til Sønderjylland, fordi Tallet paa Rekrutter om Vinteren er saa lille i Mod sætning til Rekrutstyrken om Sommeren.

Overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt jeg ønsker, at Finansudvalget gennem Finansloven skulde virke hen til at omkalfatre bestaaende Love, vil jeg svare, at det ønsker jeg selvfølgelig ikke; jeg holder paa Venstres gamle Standpunkt. Men der kan være forskellige Spørgsmaal — f. Eks. det af det ærede Medlem fremdragne Spørgsmaal, i hvilken Udstrækning man vilde benytte Udrustningskontoen, hvilket, som sagt, ikke vedrører den foreliggende Sag, som det ærede Medlem kan tale om i Finansudvalget. Her foreligger kun de to Ting, der vedrører Lovforslagets første og anden Paragraf, ikke noget andet; alt det andet er overflødig Tale og har ikke noget med denne Sag at gøre. Hvis man vil gøre, hvad man kan, for at forsinke denne Sag, kan jeg godt forstaa, at man opruller en hel Del andre Spørgsmaal angaaende militære Forhold. Men det advarer jeg

imod, og jeg anmoder det høje Ting og det Udvalg, der bliver nedsat, om at fremme Sagen saa hurtigt som muligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. A. Hansen: For det Tilfælde, at det ærede Medlem Hr. Zahle skulde ønske at tiltale mig, vil jeg gerne give den Oplysning, at jeg har aftjent min Værnepligt ved Infanteriet. Efter saaledes at have præsenteret mig vil det maaske ikke være ubeskedent af mig at udbede mig Oplysning om, hvor det ærede Medlem har aftjent sin Værnepligt.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen afgav overfor dette høje Ting en beroligende Erklæring om, at nu var Forholdene i Orden i Sønderjylland. Det tror vi ogsaa fra vor Side, de er, men det, der er Opgaven for det Mandskab, der skal gøre Tjeneste dernede, er bl. a. ogsaa at foretage Grænsebevogtning. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem, der sikkert har gode Forbindelser i vort Naboland, ogsaa kan afgive den beroligende Erklæring, at Forholdene paa den anden Side af Grænsen er i Orden, og at der er Udsigt til, at de vil vedblive at være i Orden. Hvis det var Tilfældet, vilde Forholdet være et noget andet. Jeg tillægger den Bedømmelse af Forholdene, som vi har hørt fra det ærede Medlem Hr. Refshauge, større Vægt end de Erklæringer, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen hidtil har afgivet her i Tinget.

For øvrigt skal jeg ikke forlænge denne Debat, ej heller ved en Forhandling med det ærede Medlem Hr. Niels Petersen om Definitionen af politimæssige Funktioner.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen: Jeg ved ikke, hvorfor den højtærede Forsvarsminister meddelte mig, at jeg ikke maatte kritisere Handlinger af Kongen — Kongen var ansvarsfri, det var Ministrene, jeg skulde holde mig til —, for jeg er mig ikke bevidst, at jeg med et eneste Ord har kritiseret Kongen. Jeg har sagt, at Kongen i sin Trontale paalagde os alle Sparsommelighed, og at jeg derfor gik ud fra, at naar vi nu ønskede en Indskrænkning af Garden, kunde vi faa hans Tilslutning. Er der nogen Kritik i dette? Hvori bestaar min Kritik af Kongemagten? Naar den højtærede Forsvarsminister har sagt noget saadant til mig, saa er det uden det-